

ปฐมบทแห่งสุวรรณภูมิ ตอน กลุ่มชาติพันธุ์ไปเยว่

แหล่งที่มา : รายการ "รากสุวรรณภูมิ"
ทางช่อง Thai PBS
เผยแพร่เมื่อ : 6 มิถุนายน 2565

กลุ่มชาติพันธุ์ไปเยว่ มีจุดเริ่มต้นเมื่อประมาณ 2,300 ปีก่อน ที่มณฑลเจ้อเจียง ทางตอนใต้ของจีน ต่อมาเกิดการสู้รบจนทำให้ต้องถอยร่นและตั้งหลักปักฐานตามเมืองต่างๆ ตั้งแต่มณฑลเจียงซี มณฑลฝูเจี้ยน มณฑลกุ้ยโจว ทางตอนใต้ของจีน จนถึงตอนเหนือของประเทศเวียดนาม และอาจรวมถึงการอพยพสู่พื้นที่เมียนมาร์และไทยในปัจจุบัน

จากการศึกษาของ รศ.ดร. วิภู กุตะนันท์ นักชีววิทยาผู้เชี่ยวชาญด้านพันธุศาสตร์เชิงมานุษยวิทยา คณะวิทยาศาสตร์ มหาวิทยาลัยขอนแก่น ได้นำสารพันธุกรรมหรือดีเอ็นเอจากถ้ำผีแมนโลงรัก มาผ่านกระบวนการทางวิทยาศาสตร์ที่มหาวิทยาลัยขอนแก่น และนำพันธุกรรมของครอบครัวเฉพาะที่มีอายุประมาณ 2,000 ปี ในแหล่งโบราณคดีเขตอำเภอบางมะฝ้าทั้งที่บ้านไร่ ถ้ำลอด และอีกหลายแห่งไปสกัด DNA ที่สถาบันแม็กซ์แพลงค์ในประเทศเยอรมนีพบว่า DNA มีความเกี่ยวข้องกับคนที่อาศัยอยู่ในประเทศจีน โดยเฉพาะในกลุ่มจีนตอนใต้ กับภาคเหนือของไทย มี DNA ที่ค่อนข้างแตกต่างกันไม่มาก เป็น DNA ที่อยู่ในกรุ๊ปเดียวกัน

รศ.ดร. วิภู กุตะนันท์

หลักฐานทางโบราณคดีที่ถ้ำผีแมนโลงลงรัก มีอายุย้อนกลับไปได้ราว 2,000 ปี ต้องใช้แหล่งโบราณคดีอื่น ๆ ที่อยู่ใกล้เคียงทำหน้าที่เชื่อมต่อช่วงเวลาให้ย้อนกลับไปได้ไกลเท่าที่จะไกลได้ แหล่งโบราณคดีเพิงผาบ้านไร่เป็นสุสานโบราณรูปครึ่งวงรี ตั้งอยู่บนยอดเขาในหมู่บ้านบ้านไร่ อำเภอบางมะฝ้า จังหวัดแม่ฮ่องสอน มีการพบร่องรอยทางโบราณคดีในยุคก่อนประวัติศาสตร์ วัฒนธรรมหินกะเทาะ ประมาณ 9,720 ปี และยังพบร่องรอยในยุควัฒนธรรมโลงไม้เมื่อประมาณ 2,250 ถึง 1,520 ปีก่อน เป็นสุสานที่มี 2 วัฒนธรรม 2 ช่วงเวลาในพื้นที่เดียวกัน การวางโลงไม้มีลักษณะ 4 ขา และมีไม้สอดกลาง รูสำหรับสอดกลาง มีการเจาะ มีเหล็กพวกดีบุกมาทำเป็นส่วมีการเจาะตรงกลางเพื่อวางกระดูก

ได้มีการเก็บตัวอย่างดินที่แหล่งโบราณคดีเพิงผาบ้านไร่ เพื่อไปสกัดหาละอองเรณูของต้นไม้ และพบว่าที่บริเวณนี้น่าจะเป็นป่าสนกับป่าเบญจพรรณ

เมื่อประมาณ 10,000 ปีก่อน ซึ่งแตกต่างจากในปัจจุบันที่ไม่มีป่าสนในบริเวณดังกล่าว ซึ่งอาจเกิดจากการทดแทนของสังคมพืช ความชื้นที่มากขึ้น ป่าเบญจพรรณจะเจริญเติบโตได้เร็วกว่า ส่งผลให้ไม้สนถอยร่นหรือไม่สามารถที่จะเจริญเติบโตต่อไปได้

แหล่งโบราณคดีเพิงผาบ้านไร่เป็นแหล่งโบราณคดีที่เป็นสุสานเปิดที่ใหญ่ที่สุดในประเทศไทย เป็นแหล่งที่แสดงให้เห็นถึงความต่อเนื่อง ทั้งการใช้เครื่องมือหินกะเทาะเป็นแหล่งโบราณคดีที่มีอายุน้อยกว่าแหล่งโบราณถ้ำลอดแต่มีวัฒนธรรมเหมือนกันที่สำคัญมาก ๆ ก็คือการพบโครงกระดูกของผู้ชายที่ถูกฝังในทางอ้อมเหมือนกัน เพราะฉะนั้นจุดเชื่อมต่อระหว่างมนุษย์ คือผู้หญิง เลดีถ้ำรอด อายุ 13,000 ปี และผู้ชายจากแหล่งโบราณคดีบ้านไร่อายุ 9,000 ปี นับเป็นจุดเชื่อมโยงของมนุษย์ ณ ถิ่นฐานบริเวณนี้ที่สำคัญยิ่ง